

11. Hade som duvan jag vingar.

J. A. H.

J. A. Hultman.

1. Ha - de som du - van jag vingar, Skul - le jag sty - ra min färd
 2. Bu - re mig tan - ken, jag fo re Hem - åt så sa - lig och glad.
 3. O, hu - ru has - tigt för - fly - ter Li - vet med allt vad det är,
 4. Snart skall min sva - ne sång sjungas Högt ö - ver jord - li - vets strid,

Hän till de him - mel - ska höj - der, Upp till den e - vi - ga värld.
 Snart jag då hem - ma där sto - de Ut - i den him - mel - ska stad.
 Ti - den är kort ef - ter det - ta, Snart jag ej me - ra är här.
 Då up - på him - me - lens sky - ar Bä - res jag hem - åt i frid.

Skild i - från sor - ger och stri - der Skul - le min an - de få bo
 Dock e - mot må - let jag i - lar, Her - ren mig le - der allt fort,
 Allt som en skug - ga för - svin - ner, Jor - den och him - len ock - så;
 Där i min fräl - sa - res ri - ke Skall jag väl - kom - nas en gång.

rit.
 I re - gi - o - ner så säl - la Ut - i Guds folks sab - bats - ro.
 Snart jag där hem - ma skall va - ra, Frälst ge - nom nå - den, hur stort!
 Ett, ja blott ett skall för - blif - va, Or - det skall e - vigt be - stå.
 Och med den blod - tvag - na ska - ran Sjung - a den him - mel - ska sång.